

Съборната църква Св. Богородица

далеченъ отъ турскитѣ погледи манастиръ. Все по това време — 17 в., сж построени и околнитѣ сгради, часть отъ които сж подновени преди 20 години.

Влизаме въ църквата. Изобилието и красотата на образитѣ и разнообразието на обстановката ни пленяватъ и ние оставаме дълго време въ тая старинна постройка. Най-напредъ разглеждаме външната часть-притвора (нартексъ). Таванътъ тукъ е заобленъ (полуцилиндриченъ) и изрисуванъ като небесенъ сводъ, а стениѣ сж изпълнени съ различни образи. Особено привличатъ погледа голѣмитѣ фигури въ цѣль ръстъ на източната стена. Това сж ктиторитѣ (дарителитѣ) Георги и Константинъ, съ сръдствата на които била изписана църквата презъ 1643 г. Тия портрети сж едни отъ рѣдкитѣ свѣтски изображения отъ тая епоха. Тѣхното значение е голѣмо, защото тѣ ни запознаватъ съ пор-